

НА ПОШАНУ РУСЛАНА ПОСТОЛОВСЬКОГО (З НАГОДИ 65-РІЧЧЯ)

У кожному суспільстві, яке трансформується, переживає глибокі зміни, пов'язані із занепадом старого й народженням нового, на перший план виходить неординарна особистість. Це людина, яка тонко відчуває виклики часу, вміє ставити завдання та добиватися їх виконання, може об'єднати людей та повести їх за собою. Однак найбільш затребуваною якістю в умовах системної кризи є вміння швидко оцінити ситуацію, випродувати нову ідею, знайти єдино вірне ефективне рішення.

Я переконаний, що до таких особистостей – «творців історії» – належить і ректор Рівненського гуманітарного університету професор Руслан Постоловський. Це людина, яка завдяки наполегливій невтомній праці пройшла шлях від лаборанта кафедри до ректора вищого навчального закладу, на посаді ректора реалізувала ідею перетворення провінційного педагогічного ВУЗу на регіональний центр освіти та науки. В умовах реформування системи вищої освіти зберігає потужний педагогічний колектив, що має можливості для реалізації свого наукового та творчого потенціалу.

Сьогодні в РДГУ склався добре згуртований, дружний колектив фахівців-одномудців, якому до снаги розв'язання складних проблем підготовки висококваліфікованих кадрів. Вихованці Руслана Михайловича, науковці та вчителі за прикладом наставника популяризують культ знань та подають приклади патріотизму для багатьох поколінь молоді. Науковець та викладач, історик і педагог, адміністратор і бібліофіл, інтелектуал і шанувальник мистецтва, нарешті – інтелігент у найширшому розумінні цього поняття. Своєю працею Р.Постоловський несе духовне збагачення своїй Батьківщині і трудиться для розквіту всієї нації.

Кожна людина прагне бути потрібною і корисною для своїх рідних, друзів, держави, але цього вона може досягнути, отримавши відповідну освіту, сформувавши відповідний світогляд. «Дійсно розумне навчання змінює наш розум і нашу мораль», – зазначив французький філософ М.Монтень. Від

перших настанов мами-вчительки через навчання в школі та на історичному факультеті Кам'янець-Подільського педагогічного інституту до спілкування із маститими науковцями, зокрема, з Інституту історії України Національної академії наук у Руслана Михайловича чітко викристалізувалася думка про те, що держава без науки не має майбутнього. Сьогодні ні в кого не викликає сумніву, що здобутки вітчизняних науковців є важливою передумовою соціально-економічного та духовного розвитку і прогресу в Україні. Майбутнє нашої держави пов'язане саме з ефективним використанням вітчизняного наукового потенціалу.

Сам Р.Постоловський плідно працює у сфері славістичних студій. Попри зацікавленість історією Польщі, Словаччини, міжнародними відносинами у Центрально-Східній Європі, пріоритет надає вивченню історії Чехії. Зокрема, увагу вченого приваблює проблема еволюції чеського суспільства у напрямі поширення та популяризації демократичних цінностей. Розвиток чеської політичної традиції, її прояви на різних етапах історії займає провідне місце серед наукових інтересів історика. Сама постановка питання про еволюцію демократичних традицій в політичній історії Чехії як магістральної лінії розвитку чеського народу дозволила професору Постоловському визначити основу неповторності чеської політичної культури на фоні історії інших слов'янських народів.

Аналізуючи явище політичної традиції, ювіляр розглядає її як ідейний місток між епохами, за допомогою якого від минулого до сучасності передається певний тип суспільної поведінки, що в кожній історичній епосі зберігає політичну та ідеологічну актуальність. Саме крізь призму демократичної традиції він аналізує діяльність видатних постатей чеської інтелектуальної історії: Ф.Палацького, Т.Масарика, А.Пражака, оцінює головні «перехрестя» чеської та чехословацької історії ХХ ст. Однак за сторінками наукових статей та монографічних видань авторства Руслана Михайловича проглядають його роздуми щодо історичної перспективи України, шляхів її демократичного розвитку.

У його науковому доробку можна рельєфно побачити той вияв логіки розвитку історичної науки, що кожного разу на новому історичному етапі по-новому вимальовуються уявлення

про об'єкти, які видавалися вже ґрунтовно з'ясованими, виникає потреба співставити сьогоднішні набутки з феноменами минулого. Як науковець у глибоких за змістом та яскравих за формою публікаціях ювіляр звертає додаткову увагу на важливий аспект взаємодії національних та політичних факторів у суспільному розвитку. Як викладач та вчитель наполягає на необхідності постійного критичного уточнення, удосконалення історичних формул, що перетворилися на складову офіційного історичного дискурсу.

Сьогодні відмінник освіти України, володар численних відзнак та нагород Руслан Постолювський стоїть перед новими викликами, пов'язаними із реформою вищої школи та вітчизняної науки. Відтак щиро бажаю йому сил і насаги для здійснення найсвітліших сподівань та задумів, щоб його професійний досвід, організаторські здібності та лідерські якості і надалі слугували на благо розбудови університету, зміцнення та процвітання України. Нехай його надзвичайно важлива діяльність на освітянській ниві приносить нові творчі здобутки, шану і повагу!

Академік НАН України Валерій Смолій